

МИЛУТИН МИЋОВИЋ

ЈЕЗИК ЈЕЗИКА

УЋИ КАО У СВОЈУ КУЋУ

Сад види
Ако прије нијеси видио

У Мостару смрт до кољена
У Горажду до рамена

Неретва се нагутала једва иде
Дрина полудјела од мртвог товара

Смрт ушла у живо блато
Блато кидисало на мртве животе

И ком су остале очи у глави
У очима не тама
Од ноћашњег клања

Изнад нас
Лете дјеца прекланих грла
Млади ждралови гракћу и плачу
Из очију им пада топла киша
На наше подивљале шуме

Међу нама нема сестре ни брата
Мајку је ноћас убио стид од црног заната
Мајмуни су силовали несрећнике по ћошковима

Угонили памет у главу доказивали поријекло
У игри одрли три сужња, три Божија анђела
Истјерали на улице
Три живе парадигме

У надахнућу
Свако је с олакшањем вид изгубио
Као на Елеузијама некад дјеца
Окренућемо наглавачке овај град, – и тачка

Тмасту земљурину и опаку крв си нам оставио
Да си Бог, зар би ово гледао?

Небо нас твоје не види
Земља ждере крв дјеце и стараца
Дао си нам ропство људско и слободу звјерску
Идемо као змије на репу
Одсијецамо главе ко од шале
Не разликујемо крв и топлу ракију
Пепео остаје иза нашег надахнућа

Ево, нагледај се веселог позоришта
Ти што вјечито гледаш
И ништа друго не чиниш

Уђи слободно ко у своју кућу
И никад више не назови нас

Својом дјецом

1992-1999

МИТСКА СЛИКА

*Запутио се ко зна ко
Кренуо је ко зна куд*

Видим човјека с каменом на леђима
Заборавио на језик људски
Иде куд га пут води

Камен му нову снагу даје
Из заборављених језика, покопаних
Очински језик се рађа

И свијетли кроз нашу ноћ

ЈЕДАН РАЗГОВОР

-Убиће те та мисао
Разнијеђе те сопствени пут
Рођена мајка те неће познати

-Улазим у Средиште човјеково
У које нико
Без свог чуда не улази

Пламса ко у светилишту

Овдје на узалудној висоравни
Гасе се језици
Пламса прозирно сазнање

Тече бистра вода
Коју нико не пије

Тамо видим народ
Забавља се и не брине
Црну судбину да разумије

-Сви ћемо у једну земљу, душо гавране
Говори луда прозорљивих очију
Кост и ружу наших снова
Згазиће снажни багери

Очај и мир
Биће једно исто

Тако се разговара веселник
Тако лудује очајник
У народу који неће ништа да зна
У земљи која их једва чека

